

טקס ראש חודש חשוון

פתיחה: שיר – "יהי החודש הזה" בהשתתפות כל תלמידי בית הספר.

קריינות:

חודש מרחשוון הוא החודש השני לפי ספירת החודשים המתחילה מתשרי. על פי הלוח העברי המקראי המתחיל מחודש ניסן הוא החודש השמיני. בפי חז"ל מכונה החודש בשמו המלא: מרחשוון.

חכמים דרשו את שמו של החודש בעברית: "מר" היא טיפת מים כמו שכתוב בספר ישעיה "הן גוים קמר מדלי"

כמו כן מצאו בו רמז לטעם המר – שכן אין בחודש מר חשוון שום חג או אירוע משמח ואף קרו בו, לפי המסורת, מאורעות מצערים.

בתנ"ך החודש נקרא גם ירח בול.

מזלו של חודש חשוון – עקרב.

בז' במרחשוון – שבועיים אחרי תום חג הסוכות מתחילים בארץ ישראל לבקש על הגשמים. בברכת השנים שבתפילת שמונה עשרה אומרים ברכך עלינו ה' א-להינו את השנה הזאת, ואת כל מיני תבואתה לטובה, ותן טל ומטר לברכה על פני האדמה... בברכה זו מבקשים שירדו גשמי ברכה.

ריקוד – ברכנו של אביהו מדינה / גשם של שירי מימון ושמעון בוסקילה

קריינות:

בחודש חשוון קרו מספר אירועים חשובים בהיסטוריה הישראלית כמו הקמת פתח תקווה – אם המושבות בז' חשוון התרל"ח. וכן תחילת מבצע "מרבד הקסמים" בו העלו את יהודי תימן לארץ ישראל.

בי"ז בחשוון התרע"ח ממשלת בריטניה פרסמה את "הצהרת בלפור" המבטיחה לתמוך בהקמת בית לאומי לעם היהודי בארץ ישראל. ובכ"א בחשוון התשנ"א נחתם הסכם שלום בין ישראל וירדן.

י"א מרחשוון זהו יום פטירתה של רחל אמנו, אשת יעקב אבינו ואמם של יוסף ובנימין הקבורה בבית לחם.

אפשר לשלב כאן שיר: רחל אמנו – חיים ישראל. [ריקוד / תנועות]

בחודש זה בי"ב חשוון התשנ"ו, 4/11/1995, נרצח ראש ממשלת ישראל יצחק רבין שהיה גם לוחם ורמטכ"ל – את יום הרצחו של יצחק רבין נציין בטקס נפרד ביום הזיכרון לרצח.

בסופו של חודש חשוון, בכ"ט בחודש מצינים את "חג הסיגד" – הוא חג שנחגג על ידי יהודי אתיופיה. החג חל 50 יום לאחר יום הכיפורים. הסיגד הוא יום של צום, טהרה והתחדשות, ובמרכזו טקס חידוש הברית בין העם לאל, הכולל ברכות ותפילות לגאולה. בשנת 2008 התקבל בכנסת חוק הקובע את הסיגד כיום חג רשמי של מדינת ישראל.

אם לא שרים את השיר על רחל אמנו אפשר כאן לשלב שיר מתאים אולי חסידה של גרוניץ ולהקת שבא

קריינות:

הערך החברתי של חודש חשוון: מעורבות חברתית

הצגנות קצרה :

על הבמה – אב חולה, מכוסה שמיכה [אפשר כמובן אם במקום האב]

האב: ילדי, ילדי היקרים, בואו אלי בבקשה [משתעל]

הילדים: כן אבא, מה שלומך אבא? מה תרצה אבא?

האב: בבקשה מכם, לכו והביאו כל אחד שני מקלות.

הילדים: מקלות אבא? בטוח? אולי תרופה?

האב: 2 ענפים ילדי, 2 מקלות או ענפים דקים. זה הכל.

הילדים חוזרים עם המקלות.

האב: בבקשה שכל אחד יביא לי מקל אחד.

[האב שובר מקל מקל שמקבל מהילדים]

הילדים: אבא, למה? מה אתה עושה?

האב: ששש... אל תדאגו, עכשיו הביאו לי בבקשה את המקל השני שאספתם.

[האב לוקח את המקלות וקושר אותם יחד]

האב: מי רוצה לנסות לשבור את חבילת העצים הזאת? [כל הילדים מנסים]

האב:

"ילדיי היקרים, כך גם בחיים אם כל אחד מכם יהיה לבד וידאג לעצמו, כל אחד שיבוא מבחוץ יוכל לשבור אותו ולהכניעו. אך אם כולכם תלכו יחדיו אחד למען הכל וכולם למען אחד, אף אחד לא יוכל לשבור אתכם או להכניעכם כמו שלא הצלחתם לשבור את חבילת המקלות הקשורה יחדיו!"

שיר לסיום: דווקא אני – מנחי ערוץ הילדים

<https://www.youtube.com/watch?v=yZaoOK6VUOc>

מילים: דווקא אני

ביצוע: מנחי ערוץ הילדים

מילים: דנה שץ

נור יפת 0546867726 - מורה לתיאטרון, מחלאלית וכינאלית

לחן: דני רייכנטל

אם משהו יזוז פה זה יתחיל אצלי
אם משהו ישתנה פה זה יקרה בגללי
אם משהו מפריע לי אני אומר
כבר לא יהיה בסדר אם אני לא אתעורר

דווקא אני מוכן לעשות
דווקא אני רוצה לשנות
דווקא אני מכל העולם
דווקא אני ואז גם כולם

לוקח ברצינות את מה שהוא חושב
כבר לא עומד בצד
מתחיל להתערב
יודע שבסוף זה ישתלם לו בגדול
לוקח אחריות
שווה אם זה הכל
דווקא אני...

דבר המנהלת +חלוקת תעודות הצטיינות